

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาจำนวนโครโน่ไซมของพืชดอกบางชนิด ในบริเวณจุดทดลองกรณีมหาวิทยาลัย
8 วงศ์ 26 สกุล 43 ชนิด 49 ตัวอย่าง เป็นไม้ต้น 20 ชนิด 23 ตัวอย่าง ไม้ปุ่ม 10 ชนิด 12
ตัวอย่าง ไม้เลื้อย 2 ชนิด 2 ตัวอย่าง และไม้ล้มลุก 11 ชนิด 12 ตัวอย่าง เป็นพืชสมุนไนร
24 ชนิด มีพืชใบเลี้ยงเดียว 2 วงศ์ (Amaryllidaceae และ Liliaceae) อีก 6 วงศ์
เป็นพืชใบเลี้ยงคู่ จำนวนโครโน่ไซมที่ศึกษาครั้งนี้อยู่ระหว่าง 2N=14-56 ผลการศึกษาตรงกับ^{*}
รายงานที่เมามาก่อน 26 ชนิด แตกต่างกัน 5 ชนิด และไม่มีรายงานการศึกษามาก่อน 12 ชนิด

พืชที่พบว่ามีจำนวนโครโน่ไซมแตกต่างจากผลการศึกษาอื่น ๆ 5 ชนิด คือ

1 <u>Haemanthus multiflorus</u> (Tratt)	2N=18*	(36)**	Kwankiti (1984)***
	Martyn		
2 <u>Hymenocallis littoralis</u> Salisb.	2N=46*	(68)**	Kwankiti (1984)***
3 <u>Cassia alata</u> Linn.	2N=28*	(24)**	Senn (Darlington and Wylie, 1955)***
4 <u>C. surattensis</u> Burm.f.	2N=56*	(28)**	Tandon & Bhat*** (1970)
5 <u>Chlorophytum elatum</u> R.Br.	2N=16*	(28)**	Koul (1970)***
	var. <u>variegatum</u>		

พืชที่สังเกตพบว่ามีผู้ศึกษา 12 ชนิด

AMARYLLIDACEAE	1 <u>Crinum amabile</u> Donn. (พลับเบลิงแดง)	2N=33+1f****
	2 <u>Pancratium zeylanicum</u> Linn. (ว่านเศรษฐี)	2N=22
BIGNONIACEAE	3 <u>Radermachera ignea</u> (Kurz) Steenis (ปีปอก)	2N=34
	4 <u>Tabebuia rosea</u> (Bertol.) DC. (ชันพันธุ์กุญแจ)	2N=40
	5 <u>Tecoma stans</u> (Linn.) H.B.K. (ทองอุไร)	2N=36
CAESALPINIACEAE	6 <u>Cassia bakeriana</u> Craib (กัลปพฤกษ์)	2N=28
	7 <u>C. biflora</u> Linn. (เหลืองอสเตรเลีย)	2N=28
	8 <u>C. garrettiana</u> Craib (แสมสาร)	2N=28
	9 <u>C. spectabilis</u> DC. (ซึ้งเหลืองเมริกา)	2N=28

* ผลการศึกษาครั้งนี้ ** ผลการศึกษาอื่น ๆ *** สถาบันวิทยาศาสตร์อื่น **** f = fragment

MALPIGHIACEAE	10	<u>Malpighia coccigera</u> Linn. (ชาบ๊ดดาเวีย)	2N=20
	11	<u>Thryallis glauca</u> Ktze. (พวงทองตัน)	2N=26
	12	<u>Tristellateia australasiae</u> A.Rich (พวงทองเกา) 2N=18	

วงศ์ AMARYLLIDACEAE ศักข่า 5 สกุล 6 ชนิด เป็นพืชพื้นเมือง 1 ชนิด ได้แก่ Crinum amabile Donn. (2N=33+1f) ส่วนอีก 5 ชนิดเป็นพืชพื้นเมือง คือ C. asiaticum Linn. (2N=22) Haemanthus multiflorus (Tratt) Martyn (2N=18) Hippeastrum reticulatum Herb. (2N=22) Hymenocallis littorallis Salisb. (2N=46) Pancratium zeylanicum Linn. (2N=22) ในวงศ์ Amaryllidaceae ควรทำการศึกษา meiotic configuration ของ Hymenocallis littorallis Salisb. เพื่อตัดสินว่า ควรเป็น allotetraploid ตามความเห็นของ Lakshmi (1980) หรือผู้วิจัยทำการมาอย่างที่ Kwankiti (1985) เสนอไว้

วงศ์ BIGNONIACEAE ศักข่าโดยไม่ใช่จาก 6 สกุล 7 ชนิด ทุกชนิดเป็นพืชพื้นเมือง ได้แก่ Crescentia alata H.B.K. (2N=40) Jacaranda filicifolia Don (2N=36) Radermachera ignea (Kurz) Steenis (2N=34) Spathodea campanulata Beauv. (2N=26) Tabebuia pallida (Lindl.) Miers (2N=40) T. rosea (Bertol.) DC. (2n=40) และ Tecoma stans (Linn.) H.B.K. (2N=36)

วงศ์ CAESALPINIACEAE ศักขามากที่สุด 5 สกุล 18 ชนิด 22 ตัวอ่อน ได้แก่ Bauhinia acuminata Linn. (2N = 28) B. purpurea Linn. (2N=28) B. tomentosa Linn. (N=14) B. variegata Linn. (N=14 2N=28) Caesalpinia coriaria (Jacq.) Willd. (2N=24) C. pulcherrima Linn. Swartz ดอกสีเหลือง ดอกสีส้ม และดอกสีชมพู (2N=24) Cassia alata Linn. (2N=28) C. bakeriana Craib (2N=28) C. biflora Linn. (2N=28) C. fistula (2N=28) C. garrettiana Craib (2N=28) C. grandis Linn. f. (2N=28) C. siamea Lamk. (2N=28) C. sophera Linn. (2N=28) C. spectabilis DC. (2N=28) C. surattensis Burm.f. (2N=56) Delonix regia Rafin ดอกสีเหลือง ดอกสีส้ม และดอกสีแดง (2N=28) และ Parkinsonia aculeata Linn. (2N=28) เป็นพืชพื้นเมือง 8 ชนิด 12 ตัวอ่อน ออกใบเท้ารูปหอย 9 ชนิด และออกใบอวบน้ำ 1 ชนิด

วงศ์ CONVOLVULACEAE ศักข่า 1 สกุล 1 ชนิด เป็นพืชพื้นเมือง ได้แก่ Jacquemontia pentantha (Jacq.) Don (N=9 2N=18) และพบว่าพืชชนิดนี้มีโครงสร้างใบใหญ่ คิดสี่ด้าน กระจายได้ง่าย ลักษณะขั้ดเจน และพบการแบ่งนิวเคลียสที่หลายระยะของไมโครสปอร์ไครซ์ต์ในอับเรณูเดียวกัน

วงศ์ LILIACEAE ศักษา 3 สกุล 5 ชนิด 6 พันธุ์ ได้แก่ *Chlorophytum elatum* R.Br. var. *variegatum* ($N=8$ $2N=16$) *C. elatum* R.Br. var. *vitatum* ($2N=28$) *Gasteria batesiana* Rowley ($N=7$ $2N=14$) *Haworthia fasciata* (Willd.) Haw. ($N=7$ $2N=14$) *H. limifolia* Marl. ($N=14$ $2N=28$) และ *H. obtusa* Haw. ($N=7$) สกุล *Chlorophytum* 1 ชนิดที่ศักษา มี 2 พันธุ์พบว่าระดับ พloyoid ต่างกัน คือ ว่านเศรษฐีเรือนนอกเป็นเดิมพอยด์ ($2N=2X=16$) ส่วนว่านเศรษฐีเรือนใน เป็นแทรกราพอยด์ ($2N=4X=28$) นอกจากนี้ว่านเศรษฐีเรือนในยังมี telocentric chromosome ซึ่งไม่พบในว่านเศรษฐีเรือนนอก จึงควรศักษาความสัมพันธ์ของว่าน 2 ชนิดนี้ อี่างละເຊີດ โดยเปรียบเทียบcarbohydrate แล้วสร้างลูกผสมระหว่าง 2 พันธุ์ขึ้น เพื่อศักษา meiotic configuration ของลูกผสม ผลการศึกษาทางด้านเซลล์พันธุศาสตร์ อาจทำให้นักอนุกรรมวิชาน้องแยกว่านเศรษฐี 2 พันธุ์นี้ออกเป็นคุณละປีชีส์ ส่วนพืชอีก 2 สกุล ในวงศ์ Liliaceae สรุปว่าเป็นเดิมพอยด์ 3 ชนิด มี *Haworthia limifolia* Marl. เท่านั้นที่เป็นแทรกราพอยด์

วงศ์ MALPIGHIAEAE ศักษาโดยโนโชมจาก 3 สกุล 3 ชนิด เป็นเดิมพอยด์ทั้งหมด ได้แก่ *Malpighia coccigera* Linn. ($2N=20$) *Thryallis glauca* Ktze. ($N=13$ $2N=26$) และ *Tristellateia australasiae* A. Rich ($2N=18$)

วงศ์ MORINGACEAE ศักษา 1 สกุล 1 ชนิด ได้แก่ *Moringa oleifera* Lamk. ($2N=28$) จากลักษณะการจับคู่ของโดยโนโชมที่เหมือนกัน และค่าของ basic number จุดมารุมเป็นพืชหากออลโลแทกราพอยด์

วงศ์ FABACEAE ศักษา 2 สกุล 2 ชนิด 3 ตัวอย่าง ได้แก่ *Erythrina variegata* Linn. ($2N=42$) จัดเป็นเดิมพอยด์หรือ อัลโลแทกราพอยด์ ส่วนสกุล *Sesbania* ที่ศักษามีชนิดเดียวแต่ 2 ตัวอย่าง คือ *Sesbania grandiflora* Desv. ดอกสีขาวและดอกสีแดง ทึ้งสองตัวอย่างเป็นเดิมพอยด์ มีจำนวนโดยโนโชม $2N=24$ เท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่าพืชทั้งสองชนิดมีโดยโนโชมขนาดใหญ่กว่าพืชในเลี้ยงคูอื่น ๆ และการจับคู่ของโดยโนโชมที่เหมือนกันในระยะเมกาเนฟราของไม้โครงสร้างไม้โครงสร้าง

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า พืชใบเลี้ยงเดียว (Amaryllidaceae และ Liliaceae) มีโดยโนโชมขนาดใหญ่กว่าพืชใบเลี้ยงคู่ สอดคล้องกับความเห็นของ Swanson (1981) นอกจากนี้โดยโนโชมของพืชทั้งสองวงศ์นี้ยังติดสีตื้มมาก ส่วนวงศ์ Bignoniaceae โดยโนโชมติดสีได้ยากกว่าทุกวงศ์ที่นำมาศึกษา สำหรับพืชที่มีเนื้อไม้ (ไม้พุ่มและไม้ต้น) มีโดยโนโชมขนาดเล็กมาก โดยเฉลี่ยจะมีจำนวนโดยโนโชมมากกว่าไม้ล้มลุก และยังพบว่าพืชวงศ์เดียวกันจะมีลักษณะ และจำนวนโดยโนโชมเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน เช่น วงศ์ Caesalpiniaceae มีจำนวนโดยโนโชม $2N=24$ 2 ชนิด $2N=28$ 9 ชนิด และ $2N=56$ 1 ชนิด แต่พืชต่างวงศ์จะมีจำนวนโดยโนโชมแตกต่างกัน ตรงกับข้อสรุปของ Stebbins (1950)

ที่กล่าวว่าเป็นชั้นสัมฐานวิทยาสัมภันธ์กันจะมีรูปร่างลักษณะของโครโนไซมสัมภันธ์กันด้วย นิชท์มีเนื้อ

ไม้จะมีโครโนไซมขนาดเล็กและจำนวนมาก ส่วนเมล็ดลูกมีโครโนไซมขนาดใหญ่แต่จำนวนน้อย

จากการศึกษาโครโนไซมโดยใช้อวัยวะต่าง ๆ ของพืช พบว่า ส่วนที่ศึกษาได้ผลต่ออ่อน

ราก และดอกอ่อน ส่วนใบอ่อน พบว่าโครโนไซมมีขนาดเล็ก ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ

อัมพิกา (2526) นอกจากนี้โครโนไซมในใบยังไม่ค่อยติดสี หารายการแบ่งนิวเคลียสที่ต้องการ

ศึกษาได้ยาก นิชที่หมายกับการศึกษาด้วยราก คือ นิชใบเลี้ยงเดียว เพราะส่วนใหญ่เป็นนิช

ลัมลูกที่ตัดรากได้กันทีละ มีนิชกลุ่มนี้บางชนิดที่ศึกษาโครโนไซมจากดอกได้ยาก เพราะต้องอ่อน

ที่มีขนาดพอเหมาะสมต่อการศึกษาจะช้อนอยู่ในลำต้นได้ดิน ถ้าต้องการศึกษาจะต้องผ่าลำต้นได้ดินทำ

ให้สูญเสียพืชตัวลงไป ได้แก่นิชในวงศ์ Amaryllidaceae เช่น พลับพลึง พลับเหลือง และ

ว่านพสังขาริก็เป็นต้น ส่วนวงศ์ Liliaceae สามารถศึกษาโครโนไซมจากดอกได้ง่ายโดย

นับจำนวนโครโนไซมได้จากเหล่ารายละเอียด คือ เมกานาเฟลแรก แอนาเฟลแรกของไม้โครสปอร์โรไซต์

หรือรายละเอียดกเมกานาเฟลของไม้โครสปอร์ หรือรายละเอียดกเมกานาเฟลของผนังอับเรณู แต่ลักษณะของ

โครโนไซมไม่ใช่เจนเหมือนราก นิชใบเลี้ยงคู่และนิชต้นควรศึกษาโครโนไซมจากดอก เว้นแต่

นิชที่มีอับเรณูขนาดเล็กมาก และดอกมีสารเคมีที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา เช่น นิชในวงศ์

Lythraceae กลุ่ม Lagerstromia เช่น L. loundonii Teijsm. et Binn.

(เสลาใบใหญ่ หรืออิกรชิต) L. floribanda Jack (ตะแบกนา) L. indica Linn.

(ยี่เข็ง) และ L. speciosa (L.) Pers. (อินทนิลน้ำ) ได้ทดลองศึกษาทั้ง 4 ชนิดที่บ่น

ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าพิษตัดอกใน Carnoy แล้วทำให้น้ำยาพิษเปลี่ยนสีจากสีเหลือง

เป็นสีดำ และส่วนต่าง ๆ ของดอกแข็งเป็นสีดำ ทำให้ไม่สะดวกในการเตรียมเซลล์เพื่อศึกษา

โครโนไซม แต่ก็อาจจะศึกษารายละเอียดของโครโนไซมจากเซลล์ปลายราก ซึ่งจะเก็บลักษณะ

ของโครโนไซมชัดเจนที่สุด

จากการศึกษาโครโนไซมในดอกอ่อน นอกจากนับจำนวนโครโนไซมแล้ว ยังสามารถ

ทำนายการเจริญพันธุ์ของนิชได้ โดยดูจากการจับคู่ของโครโนไซมในระยะเมกานาเฟลแรกและการ

แยกของโครโนไซมในระยะแอนาเฟลแรกของไม้โครสปอร์โรไซต์ นอกจากนี้เมื่อดูจากค่า basic

number และการจับคู่ของโครโนไซมในระยะเมกานาเฟลแรกของไม้โครสปอร์โรไซต์ สรุปได้ว่า

นิชที่นำมาศึกษาเกือบทั้งหมดเป็น ดิพลอยด์ และอัลโลโพลอยด์ ที่มีการเจริญพันธุ์สูง หากเว้น

Crinum amabile Donn. (พลับพลึงแดง) เป็นกริวอลอยด์ ซึ่งจากจำนวนโครโนไซมคาดว่านิช

ชนิดนี้มีการเจริญพันธุ์ไม่ดี แต่ในธรรมชาติพบว่าพิษชนิดนี้ขยายพันธุ์ได้โดยการแตกหน่อ จึงไม่มี

ปัญหาต่อการกระจายพันธุ์ในสิ่งแวดล้อม

การติดสีของโครโนไซมถ้าศึกษาจากราก ขึ้นอยู่กับ ลักษณะของราก ชนิดของนิชและ

เวลาใช้โคลัลส์ แต่ถ้าเป็นดอกอ่อนขึ้นกับชนิดของนิช แต่สามารถแก้ไขได้โดยเพิ่มสารช่วยทำให้

โครโนไซมติดสี ลงในน้ำยาพิษ (เช่น ferric chloride) หรือแกะส่วนปะกอบอ่อนของ

ดอกออก ให้เหลือแต่อับเรณูติดอยู่บนฐานรองดอก (เพื่อความสะดวกในการเลือกอับเรณูมาศึกษา)

ได้ในน้ำยาเพื่อให้น้ำยาซึมผ่านได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีวิธีที่ช่วยให้โคโรโน่ใช้มิติดสีตื้นขณะเตรียมสไลด์ โดยถั่งเชลล์ไว้ในสีร้อน (carmine) ประมาณ 3-5 นาทีจึงลอกไข่ให้เหลลล์ของตัวและช่วยให้โคโรโน่ใช้การจะยาย

สำหรับการเก็บตัวอย่างเพื่อจะได้เหลลล์ที่มีการแบ่งนิวเคลียสต์ ต้องทำในวันที่อุณหภูมิค่อนข้างสูง สำหรับรากควรตัดในช่วงเวลา 14.00-17.00 น. ส่วนดอกอ่อน 9.00-16.00 น. นอกจากนี้ยังพบว่าโคโรโน่ใช้มีจุดออกดอกอ่อนที่มีไม่ในโคโรสปอร์โรไซต์กำลังแบ่งนิวเคลียสระยะที่ใช้บันจำนวนโคโรโน่ใช้มีจุดออกดอกเล็ก ล้วนใหญ่จะมีกลีบดอกและอับเรณูสีขาวหรือเขียวอ่อน สำหรับดอกที่จะซังไม่มีจุดออกนานาภัยในชุดดอก ถ้าอับเรณูหรือกลีบดอกเริ่มมีสี หรือมีจุดออกนานาภัยในช่อจะพบแต่ไม่โคโรสปอร์และละอองเรณู ซึ่งศึกษาโคโรโน่ใช้ยากมาก จะนั้นในการศึกษาโคโรโน่ใช้มจะต้องเลือกอวัยวะและขนาดของอวัยวะของพืชแต่ละชนิดให้ถูกต้อง จึงจะได้ผล

จากการศึกษาครั้งนี้ คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในหลายด้าน และที่เป็นประโยชน์มากที่สุด คือได้ค้นพบเมธีที่ควรจะนำมาเป็นผู้ชี้ตัวอย่าง ในการแสดงวงชีฟเซลล์ระยะต่าง ๆ ทั้งในเยื่อมลิน์เซลล์ (ไม่โคโรสปอร์ไซต์) ในโคโรสปอร์จากดอกอ่อน และในใบมาติกเซลล์จากปลายราก และผังอับเรณู ได้แก่พืชในวงศ์ Liliaceae ที่นำมาศึกษาทั้งหมด ซึ่งนี้ในวงศ์นี้ มีโคโรโน่ใช้มจำนวนน้อย ขนาดใหญ่ กระจายได้ง่าย และติดสีได้มาก ลักษณะของโคโรโน่ใช้มค่อนข้างชัดเจนในทุกระยะการแบ่งนิวเคลียส การเก็บตัวอย่างราก และดอกอ่อนเป็นไปโดยสะดวก พบว่าพืชในวงศ์นี้มีการออกراك ได้ลักษณะของรากสมบูรณ์ ออกดอกตลอดปี และดอกอ่อนที่มองเห็นได้จากการศึกษาจะมีอับเรณูขนาดใหญ่ทำให้ศึกษาได้ง่าย นั่นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนจากการศึกษาครั้งนี้ คือ ว่านสารชีวีเรืองออก (Chlorophytum elatum R.Br. var. variegatum) ม้าลาย (Haworthia fasciata (Willd.) Haw.) และม้าเวียน (H. limifolia Marl.)